UPLB WRITERS' CLUB

mga
bakas
sa
ilalim

UPLB WRITERS' CLUB

mga bakanteng silya

the revolution
will not be
televised

para sa lahat mga kamag-aral na
tumayo mula sa kanilang mga silya
at nanindigan para sa masa

mga nilalaman

Ang Dagat at ang Hangal	06
Walkout	07
Ingat	08
Hindi Ako Namatay nang Takot	10
May Nabasa Akong Post sa Facebook	12
May Bakanteng Silya sa UP Gate	14
Sapagkat Hindi Dugo ang Papawi sa Uhaw ng Lupa	16
Bilang na Pag-asa	18
Alipato	21
Para Kay Tina	22
Dilaw ang Kulay ng Pangako	25

Ang Dagat at Ang Hangal

SHALIMAE COLOBONG / DAGLI

Minsan may isang haring hangal na humamon sa dagat. Nagtayo siya ng kastilyo sa pampang gamit ang buhangin, bato, at koral mula sa ilalim ng dagat, nagsasabing, *"I will lead the establishment of common standards, harmonized systems, and shared services across the whole coastline! This situation is ideal for operational efficiency!"* At sa pronta ng pagpapaunlad, sa aplaya siya nagpakasasa, nagpakarangya, nagpakasaya –balot ng perlas, pataba nang pataba sa isda, alimango at sugpo.

Pagod sa pangangamkam sa kanilang yaman, ang mga alon ay nagtipon at nagkasundong pagbayarin ang haring hangal. Kaya't humampas ang mga alon sa pampang hanggang umabot sa ikalimang palapag ng kastilyo. Basa ang paa at noo ng tubig-alat, nangangatog na ipinilit ng haring hangal, *"As as citizens of the same coast — indeed the premier coastline — we can continue to discuss and resolve our problems in an atmosphere of reason and sobriety, impelled by our common love of this coast and our desire to seek only the best for it and its future!"* At sa pronta ng kapayapaan, kinutya niya ang dagat at pinaigting ang seguridad ng kastilyo.

Tila nalimutan na hari na ang alon ay hindi humahampas sa pampang nang mag-isa. May susunod dito, mas malaki, mas malakas, hindi titigil hanggang wala na ang mga balakid, mapa-bato man o kastilyo, mapa-hari man o hangal.

At sa malapit na hinaharap, ang mga alon ay muling magtitipon- tipon at tuluyang papabagsakin ang kastilyong itinayo sa buhangin. Sama-sama hanggang maging isang higanteng alon na kukubkob sa buong aplaya, at maibabalik sa dagat ang dapat ay sa dagat.

ISINULAT BILANG IMBITASYON SA WALKOUT NOONG
IKA-22 NG SETYEMBRE, 2016

Walkout

022316 / RENGGA

Imbyerna!
Ang kati ng talampakan ko
Pakikamot naman prof!
O tatayo na ako?
Lalabas ka na ba? Lalabas na ba?
Kasi mamartsa ako sa init ng araw
Pantayan pa ito ng kulo ng aking dugo
Kaya buksan mo na ang pinto
Boom! Wala ka nang nagagawa
Lalaya kami.

Ingat

BETH MANGALINO / TULUYANG TULA

Ingat.

Ingat ang sabi ko sa aking anak bago siya pumasok sa eskwela. Ingat, dahil baka may bato sa daan, sya ay matisod, magandang mukha ay madungisan pa. Ingat, sa pagtawid sa kalsada, tinggin sa kaliwa't kanan sapagkat baka may kaskaserong driber ang umaarangkada. Ingat, dahil sa pagpasok niya sa paaralan, maraming balakid kanyang kailangan pang lampasan. Mga takdang aralin at pagsusulit na kailangan niyang ipasa, ipasa. Ingat, dahil sa mundo ngayon, marami na ang tao na mapagpanggap gamit ang maamong mukha.

Ingat, dahil iyon ang manipestasyon ng aking pagmamahal.
Ingat, dahil iyon na lamang ang tanging mantra at agimat sa aking pag-aalala.
Ingat, gaya ng huling salitang binanggit sa akin ng aking yumaong mga magulang.

-1972-

Sa kasagsagan ng ingay ng mga romorondang armadong kalalakihan; sa gitna ng lamig at kaguluhan, tahimik ang loob ng aming kabahayan. Hindi ko alam kung bakit sa paglubog ng araw, kailangan nakapasok na sa aming munting tahanan. Kailangan nakakandado at sarado na ang mga pintuan. Na kailangan naming patayin ang ilaw. Na tila ba sa sarili naming bakuran ay wala kaming kaligtasan. Na tila ba tanging sa kadiliman lamang tumatalab ang aming mga karapatan.

Hindi ko maalala kung naitanong ko ba ang dahilan sa aking ina, o sadyang sumang-ayon nalang ako sa takbo ng sistema. Bakit nga ba puno ang kalsada ng mga unipormadong tao? Bakit minsan ay may mga bahid ng dugo sa daan?

Kung bakit akala ko umuunlad ang bansa pero marami, sobrang rami parin ang lugmok sa kahirapan?

Kung bakit nga ba sinasabing pinatupad ang batas na ito upang panatilihin ang katahimikan subalit wari bang ito pa ang sanhi ng kaguluhan?

Subalit wala. Wala ni isa sa aking mga katanungan ang kanilang nabigyan ng kasagutan. Ang tangin salita na kanilang inusal na hanggang sa ngayon ay nakakatatak sa aking kalooban ay ang katagang "Ingat."

"Ingat"ang kanilang huling inusal. Bago sila umalis ng bahay. Bago sila tuluyang maglaho sa aking buhay. Bago sila unti-unting nilamon ng kadiliman. Bago sila lumabas sa aming munting tarangkahan at di na muling bumalik pa. Bago sila... Bago ang kanilang mga bangkay ay sa estero natagpuan.

Sinasabing natagpuan ang kanilang bangkay alas sais ng umaga, subalit ang tantiya ay mas matagal na silang patay dahil sa state of decomposition ng katawan. Sila, dahil nakitang magkahawak ang kamay ng aking ama at ina. Wari bang hanggang sa dulo, sila parin talaga ang magkasama. O maaring bastardong biro ito ng kanilang mga salarin, na tipong sa panahong iyon kahit dalawa o magkasama kayo, sa dulo ang dahas ang magwawagi.

Tig-isang tama ng bala ang tumapos sa kanilang buhay. Sa may utak. Sa gitna ng kanilang mga noo, noo na noon pa man ay aking hinahalik halikan. Subalit, kahit ito ang dahilan ng kanilang pagpanaw, makikita mo sa kanilang katawan ang kanilang dinanas bago kamatay ay maabutan.

Pasa at latay na mula sa paghataw ng matigas na bagay; bakas ng hiwa at galos mula sa matalas na gamit; marka ng injections na di mabilang; lapnos at upos ng sigarilyon na nagkalat sa kanilang katawan ...

Kaya hindi ko lubos maisip bakit napakarami ang mga panatiko at ang nagnanais na maranasan pa ang madugong yugto na ito ng kasaysayan. Dala-dala ko pa ang pagtatangis at pait ng nakaraan. Sa dulo ng aking dila ang mga katagang hindi ako nabigyang pagkakataon na ibigkas sa harap ng aking mga mahal na magulang.

Ingat. Isang salita. Maraming kahulugan. Lahat ideya ng pagmamahal.

Ingat.

Ingat.

Hindi Ako Namatay nang Takot

SHALIMAE COLOBONG / TULUYANG TULA

Karamihan sa atin dito, walang kaba pagbangon tuwing umaga na sa isang kisap ng mata, matatapos ang lahat. Hindi ko alam, hindi ko nakita, hindi ako naniwala sa kasinungalingan ng pangako ng mga matang nakatitig saakin mula sa kabilang mesa.

Masyadong mabilis ang mga pangyayari. Nagpalunod ako sa kanyang mga halik, lasing sa pinaghalong libog ng aming mga katawan. Hindi ko napansin ang oras, ang lugar, ang mga talang sumisigaw dahil nakapinta na sa kalangitan ang mga susunod na mangyayari.

Bago kami tuluyang mahubaran, bago magsimula ang pinakabanal na seremonya ng sangkatauhan, tadyak sa tiyan! Pinagmumura ako sa wika ng mga anghel. Sapak sa kanang pisngi, dumudugong labi. Pinagmumura ako sa wika ng mga intelektwal. Nagdilim ang parehong paningin:

Isang dahil sa sakit at luha at sa takot na huli nang dumating
Isang dahil sa galit ng kauna-unahang naghaharing-uri.

Namatay ako sa pagkalunod sa hiram na inidiro, sa lugar ng pagkalimot, sa kamay ng karahasang bumabalot saating mundo. Namatay ako nang umiiyak.

Walang nakapagsabi saakin na bago pa man ang araw ng aking kapanganakan, basa, duguan, at umiiyak, nakatakda na ang araw ng aking kamatayan, basa, duguan, at umiiyak. Dahil lahat ng ito ay naitakda na nang unang dumating ang mga banyaga, sakay ng barko, may iisang layunin na kamkamin ang lahat ng perlas sa parteng ito ng silangan. Naitakda na nang inapakan nila ang ating payapang buhay sa loob ng mahigit sa dalawang daang taon. Naitakda na ang aking pagkamatay nang walang umapila noong niloko tayo, binulag ng isang idelohiyang sinisira ang hindi sakanya, pinagmamalupitan ang kakaiba, at itinataboy ang hindi kakilala.

Masyadong mabilis ang mga pangyayari. Nagpalunod tayo sa matatamis na salita, sa pangako ng mas magandang buhay. Hindi natin pinansin na marami ang masasaktan, mahihirapan, sa pagsanggla ng sarili nating pangalan. Nagpaamo tayo sa mga leyon at nawalan ng katiyakan sa saril-ing kakayanan.

Namatay ako sa pagkalunod sa hiram na inidiro, sa lugar ng pagkalimot, sa kamay ng isang 'Kano na diring-diri sa aking pagkatao. Namatay ako nang galit, galit sa lahat ng taong walang ginawa upang pigilan ang nai-akda. Dahil magkasing dumi lang ang kamay ng maysala at ang kamay ng taong walang ginawa.

PARA KAY JENNIFER LAUDE

May Nabaasa Akong Post sa Facebook

KIRBY VICENTE / TULA

May nabasa akong post sa Facebook
May nabasa akong post sa Facebook

Tungkol sa paglibing kay Marcos sa
Libingan ng mga Bayani
Tungkol sa paglibing kay Marcos sa
Libingan ng mga Bayani

Hindi ko ito maintindihan
Hindi ko ito maintindihan

Bakit may mga tumututol?
Bakit ang daming sumasang-ayon?

Naging bayani naman si Marcos!
Hindi kailanman naging bayani si Marcos

Madaming naitayong mga buildings
At umunlad pa ang ekonomiya
Hindi sapat na kabayaran ang pag-unlad ng ekonomiya sa
Dami ng mga namatay nung panahon niya

May disiplina nung panahon niya
Takot ang karamihan kaya disiplinado sila

Mga hindi kayo nag-aaral
Isa ako sa mga biktima ng Martial Law

Sayang ang tax namin sa inyo
Ninakaw ng mga Marcos ang kaban ng bayan

Marcos parin mga ulol
Hindi na dapat maulit ang Martial Law

Siya ay isang magaling na presidente
Siya ay isang salot, pasista, at diktador

Dahil sa kanya, may NLEX at SLEX
Natayo pa ang heart at lung center
Dahil sa kanya, hindi ko na nasilayan pang muli ang asawa at anak ko.

Mga namatay? Hindi totoo 'yan
Marami ang mga namatay at biglang naglaho na parang bula. Ako mismo ay naging saksi nito.

Sobrang peaceful kaya nung panahon niya
Kailan pa naging maingay sa isang sementeryo....

Mga hindi sumusunod sa batas lang ang nakukulong
Pagdating ko sa bahay, kinuha nila ang asawa at anak ko.
Inosente sila? Nasan ang pruweba niyo?
Nais lang naman nila na ilahad ang katotohanan para sa kanilang mga kababayan

Mga rebelde lang ang pinapatay
Hindi masama na ilahad ang totoo

Tortyur? Wala akong nabalitang ganyan!
Pilit kong binubura sa alaala ang kuryenteng dumaloy sa aking mga ugat

Water Treatment? Russian Roulette? Pinaglololoko niyo lang ako
Naaalala ko pa ang bilang ng tadyak at kalabit ng baril na kailangan kong tiisin. Wala akong kalaban-laban.

Kalimutan na natin ang lahat
Hindi namin kakalimutan ang karahasan na dinanas namin sa panahon niya

Mag-move on na kayo! Matagal na rin namang lumipas yung Martial Law
Kasalanan na ilibing sa limot ang pasakit ng nakaraan

ISINULAT PARA PAGGUNITA NG MARTIAL LAW

May Bakanteng Silya sa UP Gate

JOHN DARYL ALCANTARA / TULA

Naroon siya, isang bakanteng silya
nakahimlay sa lamig ng aspalto,
tadtad ng bandal ng
kabastusan, di umano,
ang sumigaw para sa hustisya
para sa mga tunay na bayaning
binusalan at kinalimutan
ng parehong estadong
kumitil sa kanilang
mga karapatan

Naroon siya, nakikinig sa diskurso ng masa,
kasama ang iba pang mga silya
na noo'y inuupuan rin lamang
ng mga iskolar ng bayan
na ginigipit ng sistemang
tumitiklop sa nginig
dulot ng sigawan
ng mga mulat na mata

Naroon sila, silang mga bakanteng silya
sapagkat sa paglaon ng panahon
ay mayroong mga nakatanto sa tunay
na sakit ng lipunan;
sapagkat may mga naglakas-loob na tumayo
at tumugon na bigyang-lunas ito;
sapagkat may mga sumagot sa pagsubok na
-bitiwan ang mga burgesyang interes,
-ialay ang panahon sa masa,
-manindigan,
-lumaban

Naroon sila---silang mga minsang nakakulong
sa loob ng mga nabubulok na silid- aralan---
ngayon sa tarangkahan ng pamantasan:
naka-barikada,
handang ipagtanggol
hanggang sa kahuli-hulihang hininga,
ang kabutihan ng lahat ng mga kapwa bakanteng silya
pati na rin ng mga naiwan pang silya
na nasa klasrum pa't
inuupuan.

ISINULAT PARA SA PAGDIRIWANG NG
PANDAIGDIGANG ARAW NG MGA ESTUDYANTE

Sapagkat Hindi Dugo ang Papawi sa Uhaw ng Lupa

JOHN DARYL ALCANTARA / TULA

May sapat na dami lang
ng dugong kayang
sairin ang lupang uhaw:

Sa isa pang pagpatak, ay maririnig mo na
ang isang nakakarinding pagtangis:
hinihiling na bungkalin mo,
hanggang sa kaibuturan,
ang bumubukol na ugat ng problema.
Bunutin mo 'to! Hanggang sa kadulu-duluhan!

Wala nang pakialam ang lupa kung
malapastangan mo man
ang balat niya, basta ba'y
maibilad mo sa templo ng sambayanan
ang kaniyang sakit na
sakit rin naman nating lahat.

Sa susunod pang pagbuhos,
ay hihilagpos na
ang lupa mula
sa mga kadena ng mga salitang
nagtatali sa kaniya,
sa huwad na tela
ng mga mapaniil na boses
na tumatalukbong sa kaniya
sa mga naratibo na:
mali ang pagsigaw
nang paulit-ulit
upang humingi ng tubig
na matagal nang dapat
ibinigay

Sa pagbulwak ng dugo,
(kapag hindi na kayang salukin pa't
tiisin ng mga bitak sa lupa
ang lansa ng mga impokritong bibig,
kapag binhi na ng kamatayan
ang pilit na ipinunla)
tatatahimik na ang bukid

———————

May sapat na dami lang rin kasi
ng piring at busal ang
kaya niyang tiisin.
Hindi na ninais ng lupa na humantong
pa rito, pero marahil ito na
nga lamang ang paraan:
    ang hayaang sumigaw
    para sa kanila
    ang kanilang mismong
    mga sugat.

PARA SA MGA BIKTIMA NG KIDAPAWAN MASSACRE

Bilang na Pag-asa

BETH MANGALINO / TULA

Uno
Inaasam, pinapangarap
Buong semestreng pinagtrabahuhan
Kahit pa walang social life
Para lang sa pak ganern na grado handang ialay

Dos
Pwede naman na siguro
Lahat naman ng makakaya aking ginawa
Siguro hanggang dito nalang talaga ako
Di na aasahang umakyat pa ang ranggo

Tres
Myghad! Nagdilang anghel
Ang mga kabarkada
Nagbunga ang paglaklak ng kopiko 78
Sa laylayan ay umabot pa!

Kwatro
Ito ang kinakatakot
Sa balanse, ang lahat ay nakapako
Konting push at gapang pa
Nawa'y mapasakamay ang pasang-awang grado

Singko
Wag na nating saktan ating mga sarili
Basta ang pangakong babangon muli
Itataga sa bato
Teka, ubusin ko lang ang last shot na ito

SAIS
Leche naman this lyf
Who even brought you to life??
Isa ka sa mga malaking paasa ng buhay
Here's an idea, Delete yourself nalang!

Syete
Syete na ang ibabayad ko sa jeep!
Wag lang marinig o mabanggit
Ang kasumpa-sumpang numero
Na sinayangan ng bilyong-bilyong piso!

Otso
Oras ng tulog na dapat ngayong bakasyon ay kamit,
Subalit ang sinabing hating gabi na umpisa
Wala ring nakinabang na iba
Pwera nalang siguro sa
Pera na nasa inyong bulsa

Nuebe
Ito kasi dapat ang oras na simula
Ng online registration kahit dati pa
Konting konsiderasyon naman sa mga iskolar
Na walang stable or internet connection sa kanilang bahay

Dives
Ito sana rating ko sainyo
Pero pucha naman oh!
Nagcrash, di nagload, walang nakapasok
Maiintidihan mo naman siguro
Kung bakit #JUNKSAIS panawagan ko.

Uno, Dos, Tres, Kwatro, Singko
Mga bilang na hindi sigurado
Kung makakamit o matatanggap pa
Dahil sa kasalukuyang estado
Dahil sayo

SAIS
Manipestasyon ng mga manipulasyon
Na ginagawa at pilit sinusubo
Ng bulok na sistema
Sa mga estudyanteng ang tanging hangad lamang
Ang kalidad na edukasyon

Di ko na itutuloy pa ang bilang
Napapagod din naman ako
Sa paghihintay at pag-asa
Sa mga pangakong lagi napapako
At mga sikretong pilit tinatago

Huwag na nating hintayin
Na ang panghahamak ay mas lumala
Hindi naman kasalanan ang pagpuna at paglaban
Basta nasa tama ang pangangatwiran

ISINULAT UPANG IPAHAYAG ANG
PAGTULIGSA SA SAIS AT IBA PANG
MGA NEOLIBERAL NA ATAKE SA
EDUKASYON

Alipato

082916 / RENGGA

Ikaw ay tinakda hindi para sa akin
Ikaw ay nagngitngit at umabot sa langit
Paru-parong bukid na lilipad lipad
Pilit inaabot ng palad
Sinasalo ang hangin
Para dalhin ang tinig ng mga nabuwal
Patuloy, patuloy, patuloy lang
Ang pagliyab ng bagang lumalaban
*tsss dumapo*tsss* dumapo
Kahel nagbabaga
Kulay na nananatili kahit nakapikit ang aking mga mata
Hintayin mo na lang ang aking paglaho

ISINULAT PARA SA PAGGUNITA NG
ARAW NG MGA DESAPARECIDOS

Para kay Tina

AMRIE CRUZ / TULA

I. LAGYO
ang takipsilim ng pagkataong naiwawagiwas lamang sa pitumpu't pitong pilantik ng mga daliring may dulong kasing pula ng suot na bikini ng babaeng nasa poster ng FHM na ikinabit sa dingding ng iyong silid

sa gabi mo lang hinahayaang tunay na sumibol. sa pagsirko mo sa ibabaw ng mesang may mga bote ng serbesa. tila ikaw si tinkerbell na mabubuhay lamang sa palakpak ng mga magigiliw mong manunuod

sa umaga itatago mo na ang maikli mong jean shorts at makikipaglaro ng basketbol sa kanto kahit mas gusto mong mag chinese garter. make-up free at nakarubbershoes mong haharapin ang iyong tatay habang binibiro ka niya tungkol sa girlfriend na kailanman ay di mo inasam

II. TRANGKAHAN
napansin mo ang kanyang pagpansin. naging dalubhasa ka bigla sa mga kanta ni gary valenciano at mga linya ni john lloyd. nadiskubre mo rin ang dunong na laman ng lirikong "kapag tumibok ang puso"

naniwala ka sa tadhana ng makatabi mo siya sa jeep papuntang eskwela. sa pagabot mo ng bayad, parang inabot mo na rin ang iyong puso ng makaramdam ka ng dagitab sa pagdaplis ng inyong mga kamay

tinanong mo siya gamit ang iyong mga mata at gamit ang kanyang labi binigyan ka niya ng oksiheno

III. TUMBANG PRESO
hindi ka lata ngunit lagi kang nahahagip ng mga binabato ng iyong tatay sa direksyon mo tuwing lasing siya. salita man o bagay, suga't sugat mong tatanggapin ang penitensyang pagkukunwari

yupi-yupi, patago mo na lamang dinidiligan ang mga simbuyong nakaugat sa tabernakulo ng iyong kaluluwa gamit ang mga luha ng kandilang itinitirik mo sa simbahan

nagpupumiglas mula sa mga sugat at latay ang talumpati ng iyong animo

na nakikipagsabayan sa mga munting elehiya ng: Tay, tama na po

IV. SIMPONYA
natunghayan mo ang kuryenteng dumadaloy sa pagpapalitan ninyo ng mga nagsisigawang sulyap, ang ligaya ng pagsasalo ninyo sa buy 1 take 1 ng minute burger at hiwaga ng mga text message na ang laman lang naman ay good night

ibinulong mo ang mga sikretong dati'y nagtataguan sa pagitan ng iyong mga buto papunta sa kalawakan ng kanyang katawan. isa kang pintor na ang tanging instrumento ay mga kamay sa muling pagbubuo sa dibuho ng kanyang kurba

sa kanyang halik nagmula ang pagpapatawad mo sa sa malupit na realidad ng gulagulanit nating lipunan. siya ang sisidlan ng pagpawi at pundasyon ng pagkalimot

V. BAGONG BIHIS
hinawi ninyo ang kurtinang humaharang sa pagbagtas ninyo sa daan patungo sa muli ninyong pagangkin sa titulong mag-ama matapos ang ilang taong. progreso. mahabang proseso

tapos na ang mga araw ng panlilisik ng kanyang mga mata sa iyong pagpapakatotoo at tapos na rin ang pagsusunog mo sa mga talaarawang walang ibang laman kundi punitpunit na mga katagang bumubuo sa iyong pagkabalisa

hindi retoke ang inyong pinagdaanan kundi muling pagkabuhay. maaari niyo nang pauwiin ang embalsamador pagka't pawang mirakulong naisalba ninyo ang isa't isa

B-SIDE
babaylan, bailan, binabae, bakla, bading
retrospect on respect
gender liberation has always been embedded in our culture

pagsupil ng mga hinayupak
kagilas-gilas kagilas-gilas
kagilas-gilas kagilas-gilas
kagilas-gilas kagilas-gilas

the warrior collective is back to bring down the empire of shame
contrary to what the misinformed might say
it did not start with i do it started with i am

oo. ikaw. ako. tayo
tunay at lumalaban
bitbit ang mga banderang kulay pula, berde, puti, rosas at bahaghari
patuloy nating ipapamukha sa kanila ang katutubong pagkilala natin sa
iba't ibang samyo ng pag-ibig
na hindi nahahaluan ng kamangmangan at pagkapanatiko

PARA KAY TINA AT SA LAHAT NG
NASAKATAN TULAD NIYA

Dilaw ang Kulay ng Pangako

111416 / RENGGA

Aming lupa, kinuha't binakuran
Wala kaming kamaay-malay,
wala kaming masamang hangad
Nais lang tahakin, landas ng pakikitalad
Para sa aking mga anak
aking mga pangarap
Hindi na hahayaang, dumanak ng dugo
at sa lupa'y matuyo tulad ng labing-apat

Ngunit may puputok na baril
may pinutok na baril
at ito'y siguradog mauulit muli

Bumulwak ang naghihimagsik na dugo
sa nalulumbay na palayan

Darating ang tagsibol at mag-aani ito
ng alimpuyo
Mula sa mga bitak ng lupa, kakawala ang
panaghoy
ng ginagapas na
tubong minantsahan ng dugo;
wala pa ring tamis

ISINULAT PARA SA PAGGUNITA NG
HACIENDA LUISITA MASSACRE

Iitinatag noong dekada '70 sa kasagsagan ng Batas Militar, ang *UPLB Writers' Club* ay binubuo ng mga manunulat na naglalayong lumikha at magpalaganap ng progresibo at makabuluhang panitikan sa loob at labas ng pamantasan.

BUNDOK MAKILING
2016